

minorádná

NABÍDKA

J. RUML
STR 3

NÁS
REKTOR
STR
V AMERICE

TÁNC
PRO
NARKOMÁNY
4-5

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.

38

Žádné lysiny již!

TÝDENÍK
PRO
CELOU RODINU

ČASOPIS STUDENTŮ UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI

Mýdlo s jelenem jest nejlepší.

PŘETLAK

T. Kříš

1.-7.3.1990!

50 krys nebo 500 myší

Vaše pleť bude mladistvá a sněhobílá.

HOT STŘEPPY

KUTEK PRO MÉNĚ BYSTRE

Prezidium nejvyššího organizačního výboru oslav Vítězného února v Olomouci děkuje všem občanům a studentům, kteří se podíleli na přípravě a zabezpečení bezchybného průběhu tétoho oslav.

Večer s hudebním publicistou JANEMLEREM 7.3. v 19.30 se uskuteční ve Studentcentru

PřED UPOŘÁDEBNÍM PO UPOŘÁDEBNÍ

rychle a jistě krášlivý krém „Eros“.

Akademický sbor UP Olomouc pod vedením J. Klimeše pořádá ve středu 7.3.90 v 19.00 hod. ve Fučíkově sále svůj první veřejný koncert ke 400. výročí narození prvního československého prezidenta T.G. Masaryka.

Program zachycuje proměny sboru sborového zpěvu od renesance po modernu.

Zveme akademickou obec i veřejnost.

Prosíme všechny, kteří se chtějí vyjádřit k jednání soudruha J. Machala během stávky, před ní i po jejím skončení, aby nám přispěli do připravovaného pořadu o něm.

Pavel Crha - předseda Stavovské unie UP Olomouc žádá členy bývalého stávkového výboru UP, aby se dostavili 5.2.1990 v 16.00 hod. v Studentcentru do místnosti č. 207 /1. patro/.

Dne 28.2.1990 bylo na plenárním zasedání poslanců OVN předáno čestné uznání studentům za výrazný podíl při organizaci pomoci lidu Rumunska. Zástupci SUS předali toto ocenění předseda OVN pan Bezděk.

Pavel Horák

„noho sledoval: Cítím při nich výstrahy na výdy se tvářem podal růži a sentimenta.“

Osmý div světa, nová ostravská inscenace, která se má na obrazovkách objevit premiérově dnes večer a v reprize zítra dopoledne, vymyslela si o těch, kteří se vydají na svou cestu.

SOUÐRUZZI
Nemáte rápad?

Klub přátel psychoelektroniky

Znali, kteří mají zájem spo- o spolupráci v této oblasti, půjčování či výměnu knih, at se obrátí na adresu

JAROSLAV VANĚK
NA LETNÉ 43
772 00 OLOMOUC

Kdo ze studentů (nejlépe oboru Č-A) se může věnovat našim švédským přátelům výukou češtiny - přihlaste se na zahraniční sekci na Studentském centru. Stejně tak studenti, kteří dobře znají některý ze světových jazyků a chtěli by dávat soukromě hodiny studentům naší univerzity, přihlaste se k evidenci. Odměna dle dohody.

Protože chystáme vydávání nepravidelné literární přílohy Přetlaku, obracíme se na všechny literárně činné autory-studenty, kteří by rádi touto cestou publikovali, aby nám osobně či poštou dodali svá dílka.

V úterý 6. 3. v 16.00 hod. se bude konat ve sportovní hale setkání všech studentů UP. Předseda Stavovské unie studentů Československa při UP Pavel Crha seznámí všechny studenty s činností Unie během zkouškového období a s činností jednotlivých sekcí, pracujících na Studentském centru. Dále promluví Vít Pohanka o své návštěvě Velké Británie, kde získal kontakty s britskými universitami.

Zajímavé také budou informace o nových podmínkách chmelových brigád pro tento rok.

za Unii Petr Tomešek

PROGRAM "U KLUBU"

12.3.-19.00 - VIDEO

Koncerty pro stávkující studenty UP
Záznam z koncertů, které se konaly na hale UP v prosinci 1989. Učinkují: K. Kryl, K. Plíhal, J. Hutka, J. Nohavica a další.

14.3.-19.00 DISKOTEKA

15.3.-19.00 divadlo Šprušle (Brno).

Hra KREČOVÁ ŽILA

19.3.-19.00 - Celostátní finále Porty 1987-88. Absolutní premiéra pořadu

20.3.-19.00 - VIDEO

Trezorový film "Tři přání".

Režie: J. Kádár, E. Klos

ZAJEMCI O SOUKROMÉ VYUČOVÁNÍ ANGЛИЧИНЫ!!!
FRANCOUZSKÝ NEMČINY!!!
Každý čtvrttek mezi 17 - 19 hodinou se můžete přihlásit na zahraniční sekci Studentcentra, Krátkovského 14, Olomouc.

J.RUML:>>

Přetlak: Poté, co jste měl možnost si prohlédnout Přetlak, neobáváte se, že získáváte konkurenta nad jiné zdatného?

J.Ruml: Abych Vám řekl pravdu, tak my jsme dokonce z Přetlaku vznikli (stojíme jako opaření - takové doznaní jsme rozhodně nečekali), protože ve společnosti byl před 3 lety takový přetlak, že jsme se rozhodli vydávat Lidové noviny (lédrová sprška nás opět vrátila do reality). Já, když jsem byl ještě mladší a libila se mi nějaká holka, tak jsem říkal, že to je moje krevní skupina. Myslím si, že Přetlak je přesně krevní skupinou Lidových novin. Má radost z toho, že už venku nečekají na povel z Prahy a že dovedou dělat noviny sami. Vždycky, když ve společnosti vznikne přetlak, začne se něco nového rodit. Jde o to, aby to, co se rodí, mělo trvalý charakter, aby to nebylo jen módní. Abychom si nemyslili, že to skončilo manifestacemi a tím nadšením. Ty nejhorší doby teprve přijdou. Teprve pak se ukáže, jestli to lidé myslí doopravdy. Je třeba odvést nějakou práci, a to nemyslím jen práci v dílnách a na polích, také tu práci novinářskou je třeba dělat pořádně a poctivě. Celá léta tu nebyly noviny, jaké bysme chtěli a nebyly tu novináři, my se to musíme znova začít učit. To neznamená jen psát senzace, psát otevřeně a svobodně, ale psát kultivovaně, používat dobrého jazyka, ukázat lidem, že dovedeme dělat takové noviny, jaké dělal např. Čapek, Bass,... atd.

Př: Nemyslite si, že by naše noviny a časopisy přesto potřebovaly trochu více toho espritu?

R: Nesmíme zaměňovat esprit a bulvárnost. Já mám pocit, že si dnes novináři tím, že 20 let psali tak, jak psali, nějakým způsobem vykupují tu svou podbízivost, podřazenost. V tom jsou, myslím, Lidové noviny trochu jiné, než ostatní; my tím, že jsme vycházeli v samizdatu, si nemusíme nikoho získávat, my nemusíme nikoho přesvědčovat, že jsme takoví, jací jsme. Oni chtějí nějakou tou senzací najednou získat obdiv čtenářstva. Byl bych rád, aby si ty nové noviny, zejména studentské, uvědomily, že to, co pišou, nedělají proto, aby ohromovaly čtenáře, ale aby z toho bylo cítit, že to prýští z nich. Mohu si samozřejmě získat publikum tím, že mu každý den

SAMIZDAT BYL PRO MĚ VYSOKOU ŠKOLOU NOVINÁŘSKOU

naservíruji nějakou senzací, ale ta senzace přebublá a ztratí se. Je třeba v lidech uchovávat to, co v nich zůstane natrvalo, aby se k těm novinám vraceli a přemýšleli o nich. Aby je to inspirovalo k tomu, aby si určitým způsobem utvářeli svůj život. Vím, že je to náročné, ale když nebudeme nároční, budeme sklouzavat dolů.

Př: V poslední době se objevila záplava nových periodik. Jakým způsobem mohou nově vznikající noviny a časopisy získat svého čtenáře a svou tvář, když např. Lidové noviny nasadily nesporně vysokou latku? Jak se dá zajistit to, aby se čtenář mohl vůbec orientovat v tom množství tiskovin?

R: To je v podstatě v celé společnosti. Jakmile se ve společnosti něco uvolní, nastane její atomizace. Dnes už máme asi 46 politických

stran, máme strašnou spoustu novin a teprve časem se ukáže, co je trvalé. Co je trvalé na myšlenkách nových stran a co je trvalé na vznikajících časopisech. To se nepozná dnes.

Př: Vznikají především nové noviny. Objevují se v Praze i nové časopisy?

R: Vracejí se některé časopisy, jako např. Svobodný zítřek, bude se vracet Peroutkova Přítomnost, ta rada ještě není zdaleka uzavřená a jak říkám, ukáže se teprve časem, které svou kvalitou přetravají.

Př: Často se setkáváme s názory, že Lidové noviny jsou příliš intelektuálské...

R: I my se s tím setkáváme. Já si ovšem myslím, že chci-li se lidu přiblížit, nemám se k němu sklonět, ale snažit se pozvednout jej na svou úroveň.

Př: Znají LN pojmem autocenzura?

R: My jsme se autocenzury zbavili už v dobách samizdatu, ten byl s autoenzurou prakticky neslučitelný. Takže my v tom máme obrovský náskok před ostatními, já vždycky říkám, že samizdat byl pro mě vysokou školou novinářskou.

Př: Můžete nám prozradit, jaké noviny a časopisy čte ředitel IN ve svém volném čase?

R: Mou povinností je číst noviny svých kolegů, tzn. denní a týdeník tisk, už jen proto, abych věděl, co jsme třeba zapomněli nebo udělali špatně, aby mě to inspirovalo.

Př: Jistě jsou i jiné listy, řekněme konkurenční, které mají Vaše sympatie...

R: Jistě, některé časopisy jsou horší, některé lepší, v poslední době se hodně zlepšila Tvorba, naproti tomu velice poklesl Kmen, mrzí mě, že nemám dost času na to, abych sledoval noviny krajské.

Př: Jakou budoucnost předpovídáte novinám, které se značně zdiskreditovaly v uplynulém období a na svých pozicích zůstávají - např. Rudému právu?

R: Lidé je stejně kupují. Jenak proto, že je měli předplacené už z loňského roku, jednak je kupují ze zvědavosti - jak ti komunisté reagují na to, co se děje. Takže o ně zájem bude, ale myslím si, že si lidé najdou své noviny, už proto, že je zdražili o 100 %, a budou mít 1-2 své deníky.

Př: Rekl. jste, že nemáte čas odebírat krajský tisk. Studentský už tedy, patrně, vůbec ne...

R: Bohužel ne, jsem proto rád, že jste mi ukázali Přetlak a že se do něj mohu podívat. Já jsem byl v Olomouci krátce poté, co jsem se vrátil z Ruzyně a bylo to pro mě obrovské osvěžení, protože jsem najednou zjistil, že to potřebuji, že to potřebuji jako takový dobrý doping.

Že je to pro člověka výborný doping, když zjistí, že ti lidé venku s ním ohromně dobře korespondují. To je pro člověka obrovské povzbuzení.

Př: My Vás můžeme ujistit, že i Vy jste nám v té době velmi pomohl...

R: Myslete?

Př: Jsme o tom přesvědčeni.

Ptali se: Tomáš Pino
Tomáš Novák

TRI

N AR KOMA NY

Motto: "Nejdůležitější je pochopit, že máme před sebou člověka, který se narkomanem stal a ne narkomana, který je kromě toho ještě člověk..."

Narkomanie a drogová závislost. Oblast, kterou v minulosti zcela nedavne označovala masmédia jako produkt kapitalismu, kde mládež hrozbu nezaměstnanosti ztrácí životní ideály. Systém "sociálních jistot" reálného socialismu nějaké ztráty smyslu života u mladých nepřipouštěl. Narkomanie u nás nebyla. Nebyla tak dlohu, než film Pavučina, kniha R. Johna Memento a různá svědectví lékařů šokovaly veřejnost.

Dobrá, společnost, ač nerada, uznala existenci tohoto jevu u nás. Ovšem s myšlenkou účinné léčby se nevyrovnaná dodnes. Model společné alkoholicko-toxikomanské léčebny, praktikovaný u nás, se ve světě neosvědčil. O vznik samostatných léčebných ústavů pro toxikomány se snažila řada odborníků i nadšenců. Naráželi na nepochopení a odmítání. Jedním z těch, kdo se nechali odrazeni je i Richard Procházka. Ríša je student čtvrtého ročníku pedag. fakulty UP Olomouc, obor speciální pedagogika.

"První idea nějakého léčebného zařízení pro narkomány se v Olomouci objevila asi před 3 lety. S PhDr. Šiškou, který tehdy působil na psychologii, jsme chtěli uspořádat letní pracovní tábor pro narkomány.

BOMBA
ČÍSLA

ČTYŘI

Mělo to být na hájence blízko Nového Města. Chyběla nám ale "hlavička" organizace, pod níž bychom záměr mohli uskutečnit. Dáša Pittnerová, předsedkyně FV SSM PdF, nám tehdy řekla, že SSM se za to nemůže zaručit, protože "... co kdyby vám odtud utekli?" (cit) Nebyli schopni pochopit, že když ti lidé dobrovolně přijdou, mají právo dobrovolně odejít.

Když jsme za ní byli potřetí, prohlásila, že má mnohem důležitější záležitosti, jako vyřizování výročních člerských schůzí.

a že na tohle nemá čas. Tím to kráhlo...", uzavírá lakonicky Ríša vyprávění o prvních pokusech realizace této myšlenky.

V podstatě k léčení narkomanů existují tři základní přístupy. Přístup čistě profesionální, kde léčbu provádějí psychiatři, psychologové atd.

Jiný přístup je čistě laický. Léčbu provádějí jen vyléčení narkomanů. Např. v Praze je taková iniciativa (Anonymní narkomaní), kteří léčí čistě tímto způsobem. Tvrdí, že jen vyléčený narkoman dokáže plně pochopit problémy člověka, který droze odvyká.

Laický přístup naprostě odmítá odborníky. Třetí přístup je profesionální, který vznikne sloučením obou směrů. Laická i poloprofessionální léčba je pochopitelně na základě dobrovolnosti.

Ve vyspělých státech, kde mají s léčbou už dlouhodobé zkušenosti (USA, Švédsko, Francie, Polsko) existují vedle sebe léčebny se všemi třemi přístupy. Tím si vlastně může narkoman vybrat. Někteří pacienti, jakmile uvidí bílý plášt,

nejsou schopni spolupracovat, zatímco jiní jsou naopak napůl vyléčeni. Problém Československa tkví v tom, že zde existují jen zařízení s profesionálním přístupem, navíc spojená s léčbou alkoholiků.

Ríša se po listopadových událostech v roce 1989 rozhodl jít do věci znova. Chce vytvořit ústav s poloprofessionálním přístupem k léčbě. Představu má dosud jasnou, vychází především ze švédského a polského modelu.

Fungovat by to mělo asi takhejnarkoman, který se rozhodne léčit se ze své závislosti na droze, navštíví konzultační středisko, to by mělo být v Olomouci. Pracovník konzultačního střediska, bud zkušený psycholog, pedagog nebo bývalý léčený narkoman, musí být natolik značný problematiky, že hned pacientovi doporučí ambulantní léčbu v konzultačním středisku nebo léčení v ústavu nebo detoxikaci ve zdravotnickém zařízení.

V případě detoxikace půjde pacient na 2-3 týdny na psychiatrii, kde se zbaví nejhorších abstinencních příznaků. Poté, bude-li pacient chtít, může se jít léčit do ústavu. Léčba v ústavu by měla trvat déle než

rok, přesně to nelze říci předem, případ od případu to bude jiné. Pro srovnání - v Polsku trvá léčba 2 roky, ve Švédsku 18 měsíců, v USA 16-18 měsíců.

Vlastní objekt ústavu bude buď na samotě nebo v malé vesnici. Léčba bude založena především na pracovní terapii. Na délku doby práce pacientů jsou různé názory (Polsko 16 hod., Švédsko jen dopoledne). Podle Ríše by prac. doba měla být u nás asi šestihodinová. Pacienti by pracovali v lese, na základě kolektivní smlouvy s lesním závodem, na čištění lesa, sázení stromků apod. Po návratu z lesa by pacienti pracovali na zahradě ústavu a na úpravách objektu. Ve zbyvajícím čase by probíhaly další terapie, jako psychoterapie, arteterapie a další.

Pacient během pobytu v ústavu prochází určitými kasty, kde každá je od jiných odlišena určitými právy. O přechodu jedince z kasty do kasty rozhoduje celá komunita, podle stupně nezávislosti daného pacienta na droze.

Pacient po příchodu je NOVIC. V Polsku jim říkají ZERA (nuly). Není to forma diskriminace, jde o motivaci. Velkou úlohu hraje psychologický moment, kdy si pacient uvědomí, že je nula neproto, že je nový, ale proto, že je vůči ostatním ještě pořád závislý na droze. Jde o poznání, že je to droga, co mě tou nulou dělá...

Pokud je pacient rozhodnut v ústavu zůstat a lečit se, pak je toto pro něj silný impuls k tomu, aby se od drogy odpoutal. Vyburcuje ho to k chtění nulou nebyt.

Novic nemá žádná práva, má jen povinnosti. Neopouští objekt ústavu, nechodí ani na práci do lesa. Pracuje jen na zahradě, stará se o chod objektu, stravu atd. Navíc nosí ústavní stejnokroj.

Vyšší stupeň je DOMÁCÍ. Může chodit v civilu, může chodit na vycházky mimo objekt, dokonce může jet na víkend do města. Ve Švédsku ústav disponuje několika byty v blízkém městě, kam domácí může jet strávit víkend, příp. tam přijmout návštěvu z rodiny či přátele. V Polsku je to obdobné, jenže bez těch bytů.

Největší svobodu v ústavu mají pacienti v nejvyšší kastě. V Polsku jim říkají MONAROVCÍ. Monar je název ústavu pro léčbu narkomanů v Polsku). Tito mohou na týden opustit ústav, bud do města nebo k rodičům. Na vycházky mohou volně, do města.

Ríšův záměr je ten, aby ústav byl pokud možno ekonomicky sestáčný, tedy aby si na sebe "vydělal". Je zřejmé, že na vlastní provoz ústavu by peníze z práce v lese mohly stačit, ale těžko by bylo možné z nich platit mzdy zaměstnancům. "Když jsem celou věc «rozjel», vyskytla se celá řada problémů", říčí Ríša svou neuvěřitelnou story.

ŠANCE PRO NARKOMANY

na úřadech. "Musel jsem sehnat objekt, vyřešit právní a hygienické problémy, získat finance. S objektem mi po mnoha zklamání jinde velice pomohl olomoucký arcibiskup František Vanák. Poslal mě za generálním vikářem, panem Pepříkem a ten mi hned nabídl objekt v Morávce. Jde o starou faru, kterou bychom měli bezplatně pronajatou. Asi za 14 dnů bych měl znát další možné objekty."

Pro svoji myšlenku jsem získal některé pedagogy z katedry speciální pedagogiky PdF a posléze i děkana PdF, pana Hodáčka. Bylo dohodnuto, že ústav bude fakultní, přesněji při vznikajícím Institutu speciální pedagogiky". Pedagogická fakulta přispěje na úpravu objektu 200 000 Kčs. Zaměstnanci ústavu a konzultačního střediska budou placeni pedagogickou fakultou. Další personál se bude rekrutovat z řad vyléčených narkomanů a samozřejmě studentů speciální pedagogiky. Pro ty bude práce v ústavu aplikací poznatků z přednášek a seminářů. "Chtěl bych založit nadaci, která bude financovat i ostatní ústavy, které teprve vzniknou a nebudou mít podporu nějaké University. Tato nadace by disponovala státními dotacemi, které by ji poskytlo ministerstvo práce a sociálních věcí a ministerstvo zdravotnictví. Jednal jsem na MPSV s dr. Niederlem a na MZ s prvním náměstkem ministra p. Valdaufem, oba byli této myšlence velice nakloněni. V březnu svolá MPSV kulačký stůl zainteresovaných resortů a odborníků, kde se o celé věci rozhodne. Smůla je zatím v tom, že platný čs. právní rád vznik nadace neumožňuje"; uzavírá Riša finanční problémy ústavu.

Není to jen nadace, jejímuž vzniku brání zastaralé předpisy a zákony. Není u nás např. zakoven statut dobrovolně se léčícího narkomana. Navíc, pokud se chce takový člověk u nás léčit, dostane nemocenskou jen po dobu 1 roku. Léčba v ústavu, jak víme, bude trvat déle. Pak by tedy pacient musel dostat přechodný invalidní důchod, ovšem ten je poskytován jen lidem, kteří nemohou pracovat. A v ústavu se pracovat bude.

Dalším kamenem úrazu jsou hygienické předpisy. V ústavu se počítá s tím, že pacienti budou pracovat na úpravách objektu, v němž budou žít, ale nic takového hygienici nepovolí. Přesto všechno je Riša optimista. Tvrdí, že olomoucký ústav začne pracovat do roka.

Na můj dotaz, proč se vlastně zajímá o narkomany, reaguje dlouhou odmlkou.

"Víš, kvůli tomuhle jsem šel na speciální pedagogiku."

Milan Hanuš

V HAVEL - POLITIK REBO CÍDLEX

Mnohokrát jsme v poslední době měli možnost spatřit naše nejvyššího představitele na televizní obrazovce. A mnohokrát jsme měli také možnost zamyslet se nad řadou otázek. Sám již delší dobu nřemýslil o tom, kdo je to vlastně Václav Havel. Ze všech stran slyším různé názory, ať kladné či záporné. Což je samozřejmě v pořádku. Jenže - pokud rozebirám názory záporné, docházím ke smutnému závěru, že tyto tříští osobnost Václava Havla na neoddělitelné polý. Svou úvahu jsem nazval "Václav Havel - politik nebo člověk?", což v podstatě vyjadřuje zmíněné tříštění. Nechci se rozepisovat o lidech, kteří hodnotí panu prezidenta podle vzhledu, schopnosti řešit a způsobu vystupování. Tyto "hodnotitele" považuji bud za hloupé a omezené, nebo za příliš zaujeté proti osobě Václava Havla. Budíž jim přímo nostalgicky vzpomínat na vskutku "brilantní" vystupování pánu Husáka, Jakeše, Štěpána a jím podobných. Daleko více mne z nepokojují lidé, kteří panu Havlovi vyčítají jeho lidský přístup k politice a problémům s ní spojeným. Kteří mu vyčítají ukvapenosť, když zcela zdrcen tím, co viděl, tvrdě kritizuje především komunistickou stranu za totální devastaci Severních Čech. Kteří mu vyčítají podbízivost, když jako první Evropan šokuje Američany v jejich Kongresu svou otevřenosťí a zcela jednoznačným přístupem ke skutečnosti. Kteří mu vyčítají naivitu, když na nejrůznějších shromážděních vyjadřuje svou nezlovnou víru ve správnost a perspektivnost nastoleného vývoje. Navrhoji všem lidem, kteří zastávají podobné názory, aby si především uvědomili, že Václav Havel není politikem z povolání, že je to především dramatik s velice komplexním a objektivním pohledem na svět. Aby se konečně odpoutali od představy prezidenta jako reprezentativní figurky, se kterou je hýbáno podle jinými osobami napsaného scénáře. Aby se pokusili o určitý nadhled a viděli Václava Havla jako člověka s obrovskými humanistickými ideály, který se při své práci řídí jak rozumem, tak srdcem a navíc je schopen s neuvěřitelnou srozumitelností formulovat své myšlenky, vidět problémy komplexně a nezaujatě a rychle a přesně jednat.

Nechci tu hodnotit to, co Václav Havel pro svou republiku udělá a udělat hodlá. To ponechám jiným a především času. Chtěl bych tímto jen zdůraznit, že Václav Havel je pro mne velice lidským politikem, a že nevidím jinou osobu, která by jej mohla v této chvíli ve funkci prezidenta republiky nahradit.

Tomáš Piňos

BRAVO VASILE

Kdo si neníčetl 23.2.1990 RUDÉ PRÁVO, prohloupil. Nebyla to ta typická sníška lží, manipulací a přehlídkou konfekčních převleků. Jako démant mezi kamením se tam skvěl projev s. Mohority. A ten se mi skutečně líbil. Otevřený a kritický, nebyl to jen povinný odsudek politiky UV v posledních letech. Byl pochonitelně i stranický, ovšem v velmi rozumně a slušně. Každý komunista by měl myslet tak, jak piše 1. tajemník.

Nicméně jednou přeci jen "střelil kozla", a to tehdy, když upozorňuje soudržny, že ve volbách bude proti nim zneužito vše, počínaje unorem, přes 50. léta, prověrky, potlačování projevů nespokojenosti až po nedotknutelnost funkcionářů a všeobecný úspěch státu, jakožto výsledek mocenského monopolu. Nedomnívám se, že by se mělo přiměnit těchto fakt označovat za zneužití. Nechci stavět komunisty a nacisty vedle sebe jako rovné s rovnými, dovolte mi to jen jako markantní příklad. Kdyby v září 1945 vystoupili členové NSDAP s tím, že přijdou do voleb a řekli by: "Nemůžeme za to, co se tu stalo, to všechno Hitler a jeho kumpáni. My jsme noví a obrození. Nezneužívejte proti nám minulé činy strany!", co myslíte, jak by to lidé přijali?

Až na tento úlet to byl skutečně pěkný projev. Zdá se, že s. Mohorita je ten pravý člověk. S pobavením si ted připomínám listopadové heslo - NENÍ VASIL JAKO VASIL, KAŽDÝ SKLIDI TO, CO ZASIL.

Aleš Bártek

PĚT

VÍCICHNO PREZIDENTOVÍ MUZEI

Posláním akademické části delegace, která doprovázela pana prezidenta na jeho cestě na Island, do Kanady a a Spojených států v době od 17.-23. února, bylo navázat kontakty s univerzitami a kulturními nadacemi v příslušných zemích a zjistit možnosti spolupráce. V delegaci byli kromě českých a slovenských zástupců SUS rektori pražské, bratislavské a olomoucké univerzity a rektor Slovenské vysoké školy technické. Nás program byl nabit jednáními, která by měla přinést všem vysokým školám v naší zemi už blízké budoucnosti konkrétní výsledky.

Prahu, Bratislavu a doufajme i Olomouc by měli v následujících týdnech a měsících navštivit četní hosté z kanadských a amerických univerzit a vědeckých společností a kulturních nadací, aby se mohly upřesnit nabídky a požadavky zainteresovaných stran. Už pro příští školní rok se budou moci domluovat výměny studentů a učitelů, možnosti stipendií a studijních stáží, doplnování našich knihoven potřebnou a hlavně nejnovější literaturou i odbornými periodiky: bude třeba specifikovat, jak se naše univerzita napojí na počítačové terminály a informační databanky. Máme od krajů, kteří přednášejí na kanadských a amerických vysokých školách nabídky, že by přijeli k nám na příležitostné přednášky, na přednáškové cykly

a také, že by byli ochotni působit o prázdninách v letních kurzech, pokud bychom je byli schopni zorganizovat. Nejčastější nabídky se týkají společenských věd, práva, ekologie a výuky angličtiny jako cílového jazyka. Uvažujeme ale rovněž o zřízení trvalejších institucí a seminářů či koordináčních center na území Československa a na půdě jednotlivých vysokých škol: taková střediska by se zabývala přímo výukou nebo by výukové programy organizovala.

V tomto smyslu jsme jednali s představiteli The Paul H. Nitze School of Advanced International Studies na Johns Hopkins University ve Washingtonu, Institute of International Education v New Yorku, New School for Social Research tamtéž a s členy Společnosti pro vědy a umění /Czechoslovak Society of Arts and Sciences/, kteří mne překvapili sdělením, že s nimi olomoučtí studenti navázali písemný styk už před několika týdny.

Kromě programů Fulbrightovy nadace, IREX a USIA, které se rozběhly už před několika lety, ale od nichž očekáváme, že se rozrostou, slibujeme si hodně od nově vzniklé Nadace Charity 77. Nadějně se vyvíjí též jednání o spolupráci s jednotlivými univerzitami mimo už oficiálně zavedené kanály. Naše škola navázala užší kontakt s Brownovou univerzitou v Providenci ve státě

Rhode Island i s některými učiteli v Ottawě, Torontu a na Americké univerzitě ve Washingtonu. Doufáme, že bude moci čerpát i z poskytnutých zkušeností a rad týkajících se organizace a vedení univerzity, fakult i kateder i koncipování studijních oboř i profilů absolventů.

Mluvíme-li o spolupráci, uvědomujeme si, že zatím spíše jen žádáme o pomoc, jelikož my sami toho ještě mnoho nabídnout nemůžeme /snad jen svou negativní zkušenost z posledních desetiletí jako fenomén výzkumu/, ale čím dříve se úroveň naší práce pozvedne, tím dříve budeme moci vstoupit do jednání s univerzitami ve světě jako partneři.

Doc. PhDr. Josef Jařáb, CSc.
rektor UP

F.S. Podle vlastního vyjádření panu rektora se chystá VELKÁ BESEDA O JEHO DOJMECH Z NOVÉHO SVĚTA
14. března 1990 - hala UP

CHARLES BUKOWSKI

NĚKTERÍ LIDÉ

některí lidé se nikdy nezvoknou.
to já si někdy lehnou za kanape
a ležím tam 3 nebo 4 dny.
nejod mě tam.
je to cherub, říkají, a
vejd mi víno do korku
troumi prsa
skrapějí me olejicky.
pak vstánu, s řevem
halasem a zlostí -
proklínám je a celý vesmír
když je rozházejí napravo nalevo po
travníku.
hned je mi líp.
usedám k topince a vajíčkům
brokam si písničku
nejednou zač roztouhý jako
řezová
přebraná velryba.

některí lidé se nikdy nezvoknou.
musí to být fakt hrozný život
co vedou.

PŘETÍŠENÍ Z KNITY

"Sítě na skleníku"

(VÝBOR ZE SOUTAŽNÉ AMERICKÉ POESIE), PRAHA - ODEON - 1989.

AUTORI: J. JAŘAB, J. KOŘÁN top.

JEST

25. ÚNOR

Sluníčko bylo v neděli 25. února mnohem štědřejší než tehdy před 42 lety. Ted by Kléma nemusel mít na hlavě onu legendární beranici, kterou dostal darem od Clementise, jemuž později podepsal trest smrti.

Tak jako každý rok i letos se konaly oslavy Vítězného února. A oslavy, jak mají být: průvod městem, dechovka, míšinky, řečníci, Internacionále. Jenže letos byly laděny do happeningu "Únor bílý - UV šílí".

Ivan Langer a Pepa Bednářík, tváří této studentské akce, prokázali už v době stávky, že patří k renomovaným happening-manům. Ani teď nezklamali.

Když ve 14:00 hodin vyrazil průvod od Spartakiádního stadionu, ovinula mě atmosféra filmu "Kdyby tisíc klarinetů". Dva bizarní stavbaři se znaky kladiva a srpu, sličné mažo retky "šlapající" za zvuku dechovky jako hodinky, alegorické vozy polepené budovatelskými hesly doby zcela nedávné, směsice manifestujících "pionýrů", "milicionářů", "sovětských yojáků", "kubánských vojáků", "jízedáků" a na závěr nákladní vůz s korbou nařazenou studenty vyřávající budovatelská hesla, to vše se pomalu, za nadšených ovací diváků, přesunulo na Horní náměstí. Tady byl hlavní hřeb programu - míšinky. Známý tribun listopadových událostí, herec Mikuláš Pánek, se své role - Gustava Husáka - zhodtil na Oscara. Projev jako vystřížený z Rudého práva minulého roku bavil všech 15 000 účastníků. Poté vystoupil zástupce SSM Eti Pulčák /Jirka Křečan/, z daleké KLDR přijel Kim Ir-Sen /Pepa Bednářík/ a z Kuby Fidel Castro /Karel Pohl/. Všichni samozřejmě vyzdvihovali výhody socialismu jako zřízení rozvíjejícího lidskou osobnost.

Oslava "Svátka pracujícího lidu" /pojatá, pravda, poněkud netradičně/ vrcholí. Hlavní protagonisté korunují své vystoupení na tribuně radnice krkolomným monstrem, při kterém přihlížejícím dozajista tuhne krev v žilách - totiž skokem do plechy, kterou dole třímají "fanatičtí milicionáři..."

Smích, nadšení /aplaus takřka "ferneticky"/.

Podobně šokující závěr jistě neočekával ani majitel "satelitu", zhýčkaný pozlátkaem laciného buržoasního show-businessu.

K tragedii našeho národa v únoru 1948
Nesmíme zapomenout!

KUPREDU LEVÁ... 2

Pana Kulturní vložka v podání sama Dostála je pak kapitola sama pro sebe! Ze zmínku stojí, že z celé plejády kulturních revuí, rodinných časopisů, společenských žurnálů a bulvárních magazínu získal výhradní právo k otisku této báseň nás list - i přes výhradní zájem RUDÉHO PRAVA, které se ukázalo nejvážnějším konkurentem./

A pak to příšlo.

Poté, co byly parodovány snad všechny tragikomické manýry politiky dosavadního komunistického režimu - od naduřné arrogance až po samolibé přichází k mikrofonu "člověk s názvem OF".

Nebije se sice v prsa, ale jinak má jeho heroický projev všechny atributy správného táborského řečníka, správného táborského řečníka.

Po vyzdvížení nesporných zásluh OF se s omračující sazouřejmostí dostává k sugestivním, leč přinejmenším významným tvrzením typu: "všichni studenti, všichni divadelní budou volit OF"!!!!

/Ted někdy zečinám chátičká etuda? Ale ne.. Tedy chybí jakékoli nadsázka./

S rostoucím rozčarováním přihlížím tomu, kterak si OF zcela bezostyšně "rozbaluje" svou předvolební kampan. /Jak ostatně řečník sám - pan PhDr. Cermák - své počinání označil.

Ale moment! Ještě se něco děje? Ach tak ...

Ang, jistě. /Promiň, milé OBČANSKÉ FÓRUM. Bez tebe samozřejmě ani ránu! /A nikdy jí nak.../

Posloucháme tedy zamyšlení pana Hoříčka, který, úsměvně na přehodnocení našich státních svátků. Bohužel, jeho moudré slovo možná poněkud zaniklo v penující atmosféře. Celý program usiloval o znevážení klišé pseudooslav, donedávna provázejícího podobné "důvody k radosti". A tak zřejmě nikdo nečekal seriósní - významný projev. Pan Hoříček tak učinil /citlivě a kultivovaně/ a měl úspěch.

M.HANUŠ · T.NOVÁK

SEDUM

Katedra ekologie přírodovědecké fakulty UP vypisuje pro všechny studenty a zájemce z UP kabinetní přednášku
VYBRANÉ KAPITOLE Z EKOLOGIE
 Přednášky (1 hod.) a následující seminář (1 hod.) se budou konat vždy ve středu ve 14.00 hod. v aule přírodovědecké fakulty UP, tř. Svobody 26, a to v následujících termínech:

- 1/ Co je to ekologie (Prof. Dr. B. Novák, DrSc., Dr. V. Bednář, CSc., Doc. Dr. O. Štěrba, CSc.) 7. března 1990
- 2/ Tíživé problémy lidstva (Doc. Dr. O. Štěrba, CSc.) 14. března 1990
- 3/ Nejpoužívanější ekologické pojmy - ekosystém, tok energie a koloběh látok, vývoj ekosystémů (Dr. V. Bednář, CSc., Doc. Dr. O. Štěrba, CSc.) 21. března 1990
- 4/ Býložravci a rostliny (Dr. Klimeš, Dr. Novotný, ČSAV Třebon, Č. Budějovice) 28. března 1990
- 5/ Ekologie člověka (Doc. Dr. J. Riegerová, CSc.) a ekologie lidské psychiky (Dr. J. Tillich, CSc.) 4. dubna 1990
- 6/ Ochrana genofondů (Dr. V. Bednář, CSc., Doc. Dr. O. Štěrba, CSc., Dr. Travníček) 11. dubna 1990
- 7/ Ekologie, ekonomie, právo (ministerský host) 18. dubna 1990
- 8/ Ve středu 25. dubna se nepřednáší - doporučujeme účast na AFO
- 9/ Zemědělství a ekologie (Dr. Hradský, Dr. V. Bednář, CSc.) 2. května 1990

V neděli 25. 2. 1990 se v Praze uskutečnilo zasedání Česko-moravské komory parlamentu Stavovské unie studentů Československa /dále jen SUSČ/.

Z naší strany se toho setkání zúčastnili: zástupci fakult - Horák Pavel /LF/ - Čech Jiří /PřF/ - Stainer Martin /PdF/ - Crha Pavel /za Unii/

zástupce FF se již potřetí zasedání parlamentu nezúčastnil. Doporučuji, aby si FF co nejdříve zvolila nového zástupce, neboť se tímto zbabuje možnost hájit svou fakultu ve studentském parlamentu. Zasedání začalo v 11.00 hod. Nutno podotknout, že probíhalo za velmi ručné atmosféry.

Programem byly zprávy jednotlivých sekcí, informace o cestě Martina Mejstříka do USA a posloupství strategický plán, jak postupovat při jednání v celorepublikovaném parlamentu ve čtvrtek 1. 3. 1990 v Brně, odkud přineseme podrobnou zprávu.

Hlavní část programu byla věnována reorganizaci centra Unie v Praze, Revoluční 16. Z tohoto centra odstoupil Martin Mejstřík. Byla přesně stanovena činnost a pravomoci sekcí a jejich vedoucích a do čela byl zvolen Jan Vidim, podle mě, získává v Praze značné důvěry a autority, což je nezbytné pro klidnou práci našich pražských kolegů.

Taktéž byla otevřena otázka voleb. Volební komise nás seznámila s možnými způsoby účasti ve volbách:

- 1/ studenti se nezúčastní
 - 2/ studenti se zúčastní, a to:
 - a/ jako politické sdružení /př. OF, VPN/
 - b/ budou podporovat jednu z politických stran
 - c/ budou podporovat OF
- ad a/ vlastní kandidátka
 ad b/ využít kandidátky téži
 oné politické strany nebo ji jen podpořit

ad c/ použít kandidátky OF či podpořit pouze kandidátky OF

V diskusi se těšil největší oblibě bod c/-podporovat OF a jeho kandidáty. Možnost vlastních kandidátů na kandidáte OF se jeví jako škodlivá, i když by bylo možno připadat, že studenti by své voliče našli v řadách vysokoškoláků, plnoletých středoškoláků a části veřejnosti. Skodlivá proto, že bychom tímto odebrali značnou část voličů Občanskému fóru a mohli tím ohrozit jeho procentuální zastoupení v zákonodárných orgánech. Bylo konstatováno, že primární a jedině správné je podpořit OF v boji proti komunismu.

Tato otázka nebyla ještě uvařena a bude se jí věnovat pozornost ještě ve čtvrtek 1. 3. 1990. Na naší universitě se s touto problematikou budeme zabývat v úterý 6. 1. 1990. na hale UP v Olomouci, kde se uskuteční setkání studentů. Je možné vybídnout své fakultní zástupce v Unii, aby svolali sraz fakulty a tam vypracovali jednotné stanovisko, které by vás zástupce přednesl v parlamentu Unie. Požadavek svolání fakulty můžete ústně či písemně doručit na Unii UP, Křížkovského 14 - telefon: 208 466.

Co se týče vojenské komise, i v ní došlo k perzonálním změnám a nyní se jeví jako mnohem radikálnejší, což je jen ku prospěchu věci. Nadále požaduje zrušení voj. kateder a co možná největší snížení délky vojenské služby jak pro vysokoškoláky, tak pro nevysokoškoláky. Další zprávy o činnosti parlamentu se dozvítí příští týden.

P.S. Stavovská unie studentů Československa na UP Olomouc.

PAVEL DOSTÁL

NÁZORNA AGITAČE

Chceš dýchat smog a čistý vzduch jen místy ? Nedožít penze ? Tak vol komunisty !

Chybí ti Gottwaldi, ty monstra pomníky a busty ? Vrátí je zpět. Vol ale komunisty !

Schází ti fízlové a kádrovací listy ? Budeš je mít když zvolíš komunisty !

Nebudou léky ! Ze to však nádory a cysty, když v červnu budeš volit komunisty.

Motoru svobody chce se ti zadřít pisty ? Tak teda brzdi ! A vol komunisty.

Policajt s pendrekem svůj džob bude mít jistý když se děš ukecat a zvolíš komunisty.

A spousty mrtvých. Ať žrát mají co hlísti ! To taky chceš ? Vol tedy komunisty.

Já ale svědomí chci, lidi, už mít čistý. Tak volím každého. Jenom ne komunisty !